

Laatste deel reisverslag reis Filippijnen April 2026

Zaterdagmorgen naar Sambulawan daar waren ze allemaal aanwezig. We hebben met elkaar ieder stuk voor stuk besproken over de functies en plaats in het geheel van elke functie was.

Hier werd nog eens goed bevestigd dat Adeth en Erla goed op de centen letten en als er iets is waar ze niet uit kunnen komen zullen ze zich direct melden. Bij de voorzitter haperde nog wel wat maar die werd door de anderen wel weer bij de les gehaald. Ja, voorzitter zijn heeft ze niet op school geleerd dus is het wat moeilijke voor haar maar ze was wel vrolijk en positief. Dat vond ik wel belangrijk want normaal had ze bij alles vervelend commentaar. Ja verder realiseerde ik me dat ik met mensen werkt die ik als baby op me arm gehad heb Alleen Adeth dat was toen ik voor het eerst hier kwam was het een jonge vrouw van 20 jaar en wat ik me daar van herinneren kan is een klein hutje met een naaimachine en Bebot haar man die toen al met stemverheffing kon spreken. Dit was een mooie goede dag maar toch ook wel enigszins emotioneel. Toen terug naar het hotel.

Zondag naar de kerk en daarna kwam Dr de Lara op bezoek met een kennis van haar en hebben we samen eens terug gekeken. Wat er allemaal de revue gepasseerd heb de laatste twintig jaar.

Maandag naar het ziekenhuis daar even over 10 bedden gediscussieerd .Eind beslissing: Manilla is te duur ook vanwege de hoge transportkosten.

In Cebu zijn de bedden al goedkoper en zullen de transportkosten goedkoper zijn. Hier ligt een heet hangijzer want ze zien geen gat om een transporteur te vinden. Ze vinden alles te duur. Ik heb gezegd vind dat eerst maar eens uit.

Dinsdag: Nu ging er iets mis wat nog nooit gebeurd is zolang ik hier kom. Ik had al een paar dagen dat ik dacht het is net of mijn hoorapparaten niet goed werken en dinsdagmorgen werd het heel stil bij me. Links had ik vlug gezien het draadje tussen hoorstuk en apparaat was kapot en toen bleek mijn rechteroor heel zacht te horen. Goede raad was duur maar even gaan googleken en ja er was een phonak dealer in Ormoc. Ik er heen en voelde me heel optimistisch want "Ormoc die grote stad heeft van alles wat".

Toen ik daar binnenstapte was dat vlug over. Het was een KNO arts en die was tevens dealer van phonak maar ja werd er gezegd het kan gerepareerd worden, Zou dat vandaag even kunnen, nee ik stuur uw apparaten op naar Manilla en als die gerepareerd moeten worden vertel ik u wat u moet betalen en als u betaald hebt dan gaan ze die repareren en worden ze terug gestuurd dat duurt minstens zes weken. Ik had nog de brutaliteit om te vragen wat nieuwe apparaten kosten maar dat wist hij niet. Terug in hotel nog eens google gevraagd en ja hoor in Cebu daar was er eentje

met een emailadres dus mail sturen. Het is nu donderdagmiddag en ik heb nog niets gehoord of gezien. Ik heb van alle containers die wij verstuurd hebben de ladingpapieren op moeten sturen en die waren allemaal binnen 3 dagen bij onze douaneagent dus we gaan even het thuisfront inschakelen en mijn audicien in Roermond.

Geweldig!!! binnen 2 uur lag er bij DHL een pakketje wat weg moest naar Ormoc. Nu binnen 48 uur ligt het al in Cebu. Nu het laatste stukje nog. We zijn benieuwd.

Samen met Erla alle zaken besproken die in behandeling zijn en die ook niet af komen voor dat vertrek. Gaan morgen naar de notaris samen om te weten wat alle voor en nadelen zijn van Paglaum om er een officiële stichting of Associatie van te maken. Ik ben al met de voorbereiding bezig voor mijn vertrek. Morgen hier de laatste zaken doen en Zaterdag afscheid en de koffer pakken. Nu vrijdagmorgen de hoop begin ik langzaam te verliezen dat ik de hoorapparaten nog krijg. Ze liggen al vanaf gisterenmorgen in Cebu bij DHL. Prachtig maar hoe we ze hier moeten krijgen dat zullen we wel kunnen vergeten, maar men zegt dat ze er aan werken. Maar wij denken nu eenmaal anders als de mensen hier. Haast, staat wel in ons woordenboek maar niet in het woordenboek wat hier gebruikt wordt. Wij zijn die dwazen die haast hebben. En in het verleden tot aan verleden jaar toe hebben we de ervaring gekregen, breek niet in de systemen die ze hier hebben want dan wordt het alleen maar erger. Het enige wat ik kan doen is dit vanmiddag heel duidelijk en langzaam aan Erla instrueren en het dan aan haar overlaten. Ze weet al om wat voor een bedrag er gemoeid is met het feit als die apparaten niet terug komen op tijd en daar schrok ze nogal van. Nu even normaal gaan denken dat we hier ook nog (normale) zaken hebben.

Ik ben gisteren ook nog bij de middelbare school geweest in Sambulawan. Het hoofd van die school had al een paar maanden geleden gevraagd of we even een bestrating wilde regelen tussen de school en het toilet. Tussen de eerste aanvraag en nu is die bestrating uitgegroeid van 5 meter lang en 1 meter breed tot een landingsbaan van nu 60 meter en 5 meter breed.

Dus ik heb dat eens bekeken en ja ergens zeg ik je hebt gelijk in deze situatie maar daar hebben we geen geld voor maar na dat ik het zelf bekeken had en aan het rekenen ben gegaan zie ik wel een mogelijkheid van 30 x 2 meter. Dus ik heb haar verteld dat ik daar mee aan de gang gaat maar dat ik dit thuis ook nog even bekijken. Ik heb haar duidelijk geprobeerd uit te leggen dat onze taak betreffende haar school eigenlijk afgelopen is.

Zij was werkelijk in de gedachte dat wij tot in de verre toekomst het onderhoud van de eerste lokalen op conto hadden. Haar toch even verteld dat dit nu in zijn totaliteit een overheidsschool is en haar ik even herinnert dat er een paar jaar mij heel duidelijk verteld is door jou overheid dat ik me niet mocht bemoeien met overheidseigendommen.

Nou, later bleek dat ze het nog niet begrepen had, toen ik weer in het hotel kwam kreeg ik al de volgende vraag. Of ze tegels op de vloer van haar kantoor mag leggen....na die vraag werd,- en blijf ik haar het antwoord schuldig. Dat was middelbare school mensen waar je van mag verwachten dat het IQ niet van het laagste gehalte is maar soms denk ik het zal wel aan ons liggen dat wij het niet snappen. Toen naar de technische school ja dat zag er allemaal hoopvol uit en er zijn al 12 leraren inclusief degene die het mobiele gedeelte op hun conto hebben. En dat breid nog steeds uit. De dochter van de stichter van deze school die nu de directeur is, is nogal voortvarend. Ik heb gisteren en hedenmorgen gemerkt toen ze hier was dat wij het prima kunnen vinden maar dat we bang zijn dat ze te hard gaat en als ze niet oppast, ze komt te vallen. Ik heb haar diverse voorbeelden gegeven maar ja ze heeft in die twee jaar nu een hoop geregeld gekregen en ze is een 100% Tesda school. (Tesda is de overheidsorganisatie die dit soort scholen controleert en regelt).

We zijn gisteren met Erla naar de notaris gegaan maar het kantoor was gesloten en zou vandaag, Zaterdag, ook niet open gaan. Nie leuk dat kan wel eens moeilijk worden.

Zeker nu er weer drie nieuwe studenten staan te trappelen om aan hun studie te beginnen. Ik heb vanmorgen in Sambulawan nog heel duidelijk gezegd dat wat er gebeurd eerst een moa moet komen en getekend moet zijn voordat er studiegeld uitbetaald wordt. Erla die in Ormoc werkt en gedeeltelijk woont zal iedere dag naar het kantoor van de notaris gaan en hoopt dan toch een gesprek te hebben met de notaris. Laten we dan er maar het beste van hopen. En dan nu het laatste, hier in de Filipijnen zijn er nogal wat nieuwe regels opgelegd door de overheid. In dit geval gaat het om een evacuatiecentrum wat gebouwd moet worden op de weg van Cassili-on naar Sambulawan. De dorpsoudste wil hebben dat Sambulawan meebetaald omdat de inwoners van Sambulawan die aan de kant van Cassili-on wonen daar ook gebruik van maken en als de mensen van Sambulawan onderweg zijn als er wat gebeurd. Ik zal een lang verhaal kort houden en heb gezegd dat ik me best gaat doen om een gedeelte te kunnen betalen. Toen nog even in Sambulawan wezen kijken en terug naar het hotel. Nog een gesprek met Erla gehad en zij zal ook contact opnemen met de directrice van het ziekenhuis in Ormoc wat betreft het transport van de bedden van Cebu naar Ormoc. Want die tante krijgt dat niet rond dus gaat Erla diverse manieren bekijken en krijg ik dat wel op mijn email.

Dan is het verhaal nu weer aan het eind en ga ik me prepareren op de thuisreis.

Vriendelijke Groet

Bas Doorduyn 25 april 2026